

New meets authentic

BINNEN KIJKEN BIJ LAAR

De huisverbouwers in de voorgaande edities van de 'Binnenkijken Bij'-rubriek hadden allemaal één ding gemeen. Zij kochten een huis, verbouwden dat en trokken er vervolgens in. Alphons Elias en Madelon Damen deden het net even iets anders. Zij besloten hun boerderij, waar ze al woonden, volledig te verbouwen en daarom een jaar in een bed & breakfast te verblijven. Alleen het karkas en dakconstructie van de boerderij bleven overeind, de rest werd er volledig uit gesloopt.

TEKST: CHRIS GIJZEN / FOTO'S: RAOUL LIMPENS

M

ei 2021 trok het koppel zich terug uit hun woning in Laar, net buiten Weert. De verbouwing bleek zo groot te zijn – in eerste instantie was het helemaal niet de bedoeling om dit project te starten – dat ze er het huis voor uit moesten. “Dat ging echt niet anders”, vertelt Madelon.

Hoelang woonden jullie al hier?

“Alphons woonde hier al dik twintig jaar. Hij heeft het voormalige huis dat hier stond ooit gekocht, afgebroken en er weer een traditionele, lange boerderij voor teruggezet. We wilden eigenlijk samen iets nieuws beginnen. Mijn huis verkocht heel snel, dit huis verkocht maar niet. We hebben elkaar nog eens aangekeken en besproken wat we zouden doen. Het lot heeft ons een beetje geholpen: als het huis na drie jaar te koop staan nog niet verkoopt, is de kans klein dat het nog gaat gebeuren. Maar qua locatie zit je hier echt top. Als je dan samen iets begint, wil je ook echt samen iets neerzetten en niet beetje bij beetje delen van het huis vervangen. Het wensenlijstje werd steeds groter. We besloten om een grote verbouwing te doen: nieuwbouw qua stijl in een bestaande boerderij.”

“BEZOEK ZIET
DUS ECHT WELKE
ELEMENTEN TYPEREND
VOOR ONS ZIJN”

Tijdens de verbouwing hebben jullie ergens anders gewoond. Waar?

“Heel even in de stad van Weert, daarna zijn we in een bed & breakfast buiten de stad mogen blijven. Hotels waren dicht in verband met corona en zij mochten geen boekingen aannemen. Wij konden het als lange termijnverblijf gebruiken, totdat we klaar waren. In januari was de lockdown voorbij en moesten we aangeven wanneer we zouden vertrekken. April moest wel lukken, dachten we. Maart kwam, april naderde en iedere week die vorderde, beseften we dat het toch niet ging lukken. We konden echt nog niet intrekken, maar weer verhuizen was geen optie. We hebben ons twee maanden moeten behelpen in het huis, gelukkig was er nog een badkamer die nog bestaande was. We hebben op tuinmeubels en stucloper geleefd.”

Was het project leerzaam? Wat heb je geleerd?

“In mijn werk ben ik hier nooit mee bezig. Ik vind het hartstikke leuk, maar naast een baan is het erg tijdrovend geweest. Ik heb drie maanden vrij genomen om me met de verbouwing bezig te houden. Je leert overal iets over: van knx-systemen, hoe materialen zich gedragen en bij elkaar passen, dingen waar je ineens over na moet denken die zo vanzelfsprekend lijken. Hoe doen ze dat toch?! We hebben hele goede vakmensen gehad, en het contact met hen vond ik erg

leuk en waardevol. Als je zo’n verbouwing doet, zorg dat je mensen om je heen hebt waar je een klik mee hebt.”

Om hen te bedanken voor wat we hier hebben bereikt, hebben we een feestje gegeven. In september hebben we iedereen uitgenodigd voor een hapje en drankje ’s avonds. Hun partners waren ook uitgenodigd om te laten zien wat hun man of vrouw op het werk doet. Zo’n project komt niet zo vaak voor. Iedereen was zo trots. Uit het feestje komen ook weer werkrelaties voort. Velen kenden elkaar wel van naam, maar hadden elkaar nog nooit ontmoet. Er kwamen dus weer samenwerkingsverbanden uit voort.”

Hoe zijn de reacties van het bezoek tot nu toe?

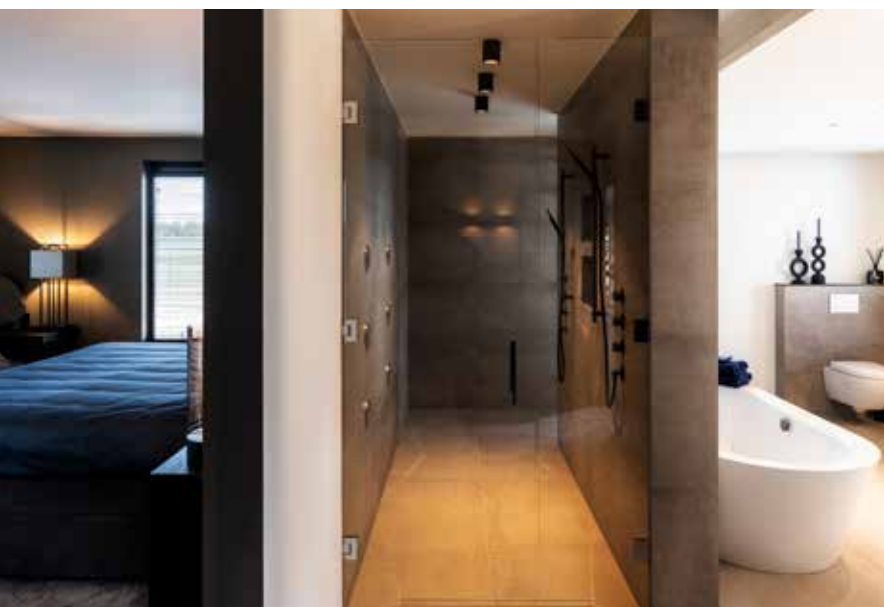
“Onwerkelijk. En dat is het ook wel. Voor mij is het al langer geleden, maar ik ben nog steeds onder de indruk van hoe het er uitziet. Het grootste compliment dat ik hoor, is dat het huis typisch Alphons en ik is. Bezoek ziet dus echt welke elementen typerend zijn voor mij en Alphons.”

Zoals?

“De kleur blauw. De eerste keer toen we bij DanDe kwamen, had Dan een heel mooi plan gemaakt. Hij had goed geluisterd naar wat we wilden en ons geadviseerd een kleur accent te nemen die bij ons past en allebei mooi vinden: dat werd dus blauw.”

Waarom blauw?

“Het is een hele aparte kleur. Het komt links en rechts ook weer subtiel terug zonder dat het de overhand neemt. Ik wilde een champagnenatuurlijke basis. Dat zie je hier ook wel: de stoelen, karpotten, bankstel. Heel rustig, maar dan wel met een kleuraccent. Het andere accent dat terugkomt is goud, maar dan wel nog subtieler dan blauw. Je ziet het terug in de lampen en wandlampjes, in het bijzettafeltje, er zit goud in de kussentjes verwerkt.”

“ER IS GEEN WEERKAATSING, ONDANKS HET GROTE VLOEROPPERVLAK EN HET GEBRUIK VAN VEEL GLAS”

Andere dingen waarvan je zegt: dat zijn typisch Alphons en mij?

“Zeker weten. Die hoek bij de televisie. Alphons kijkt graag televisie, dus er moest wel een echte tv-hoek komen. Alsof je een eigen cinemaruimte hebt.”

Ook om je even terug te kunnen trekken?

“Ja. Ik lees graag, maar dat doe ik liever niet aan dezelfde kant. Dat is echt de entertainment kant en ik zit hier rustig mijn ding te doen.”

Het is een grotere ruimte dan het was: er is veel gesloopt binnen. Maar toch heb je die ruimte-afscheid-dingen ondanks het niet afgesloten is van elkaar.

“Toen we de stucloper hier nog hadden liggen, vroeg ik mij echt af hoe de ruimtes knus kregen en geen galm zouden krijgen. We hebben bijvoorbeeld geen gordijnen, want we hebben geen directe burens die naar binnen kunnen kijken. De stof werkt echter geluiddempend. Dat hebben we opgelost door het materiaal rondom de grote open haard te vullen met dempend materiaal aan beide kanten. Er is geen weerkaatsing, ondanks het grote vloeroppervlak en het gebruik van veel glas.

Wat is jullie droom? Wat brengt de toekomst?

“Dat we nog heel lang hier mogen zitten en mogen genieten van deze heerlijke ruimte, zowel binnen als buiten. Met name van de rust die we voor onszelf hebben gecreëerd. Alphons heeft zijn eigen bedrijf, ik heb mijn baan, we hebben een groot gezin en

een druk sociaal leven. Je wilt je thuis terug kunnen trekken. Dat willen we nog vele jaren behouden.

Jullie hebben ook in het achterhoofd gehouden om hier vrienden en familie te kunnen ontvangen, lijkt me?

“Ja. Dat is een heel groot deel van ons leven. Als we ergens anders waren gaan wonen, was het echt wel kleiner geweest. Waarom zou je al deze ruimte houden voor twee mensen? Maar deze hele ruimte bestond al, er is geen meter bijgebouwd. We hebben de ruimtes gewoon efficiënter ingedeeld ten opzichte van de boerderij die het was.”

Wat zou je aan anderen die eenzelfde project willen starten, meegeven?

“Neem er echt de tijd voor. Ga het niet afraffelen omdat je ooit met jezelf, of met anderen, hebt afgesproken dat je een deadline had. Je kunt tegenwoordig niet meer vertrouwen op levertijd van materialen of inzet van personeel. Je krijgt er spijt van als je het gaat afraffelen. Dan komen die lampen die je wilde maar drie maanden later. Het wordt dan wel zoals jij het wilt. En, dat vind ik zelf wel grappig, blijf met materialen sjouwen, kijken, vergelijken. Past het of past het niet,, daglicht, geen daglicht. Dat is de enige manier waarop je een consistent geheel krijgt. Zo weet je ook zeker dat je geen foute keuzes maakt. Blijf vergelijken, blijf spullen sparen, meenemen en vraag overal je staaltje op. Pak een tas, zet ‘m in de auto, dan gaat het nooit mis. ■